

Sygn. akt VIII U 386/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Jolanta Łanowy - Klimek
Protokolant	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2019 r. w Gliwicach

sprawy Z. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania Z. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 8 stycznia 2019 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje odwołującej Z. K. prawo do wyliczenia wysokości emerytury przy uwzględnieniu okresu od 1 września 1974 r. do 16 czerwca 1978 r. jako okresu składkowego.

(-) sędzia Jolanta Łanowy – Klimek

Sygn. akt VIII U 386/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 stycznia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ustalił ubezpieczonej Z. K. wysokość emerytury i podjął jej wypłatę od 1 grudnia 2018 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku. Emerytura została obliczona na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Ubezpieczona wniosła odwołanie od powyższej decyzji, domagając się przeliczenia wysokości emerytury z uwzględnieniem okresu pracy w Zakładach (...) w L. Zakład (...) w B. od 1 września 1974 r. do 16 czerwca 1978 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. (...) Oddział w Z. wskazał, że nie uwzględnił wnioskowanego przez ubezpieczoną okresu, ponieważ nie został wystarczająco udokumentowany – ubezpieczona nie przedłożyła oryginałów umowy o pracę i świadectwa pracy, a jedynie kopie.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona Z. K., urodzona (...), w dniu 18 lipca 2018 r. złożyła wniosek o emeryturę. Do wniosku dołączyła m.in. potwierdzone za zgodność z oryginałem przez (...) Sp. z o.o. w B. kopie: umowy o pracę z 3 maja 1977 r. zawartej z Zakładami (...) w L. Zakład (...) w B., świadectwa pracy z 21 czerwca 1978 r. wystawionego przez Zakłady (...) w L. Zakład (...) w B., kwestionariusza osobowego oraz pismo spółki (...) Sp. z o.o. z 9 lutego 2009 r.

W piśmie z 9 lutego 2009 r. (...) Sp. z o.o. w B. wskazała, że przejęła ona na przechowanie dokumentację upadłych Zakładów (...) Sp. z o.o. od firmy (...) Sp. z o.o., która zakupiła majątek upadłych Zakładów (...) i przejęła do przechowywania jej dokumentację, w tym akta pracownicze. (...) Sp. z o.o. podała, że w związku z tym, iż nie jest ona następcą prawnym Zakładów (...), udostępnia ona jej byłym pracownikom jedynie kserokopie posiadanych dokumentów.

(...) Oddział w Z. decyzją z 13 września 2018 r. przyznał ubezpieczonej zaliczkę na poczet emerytury od 1 lipca 2018 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26c ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wyniosła 33,20 zł. Wypłata emerytury została zawieszona z powodu kontynuowania zatrudnienia. W decyzji wskazał, że nie zaliczono okresu zatrudnienia od 1 września 1974 r. do 16 czerwca 1978 r. z uwagi na brak oryginalnych dokumentów potwierdzających zatrudnienie.

W dniu 31 grudnia 2018 r. ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne przeliczenie emerytury i podjęcie jej wypłaty, przedkładając świadectwo pracy z 17 grudnia 2018 r.

Zaskarżoną decyzją z 8 stycznia 2019 r. (...) Oddział w Z. ponownie ustalił ubezpieczonej wysokość emerytury i podjął jej wypłatę od 1 grudnia 2018 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku. Emerytura została obliczona na podstawie art. 26 ustawy emerytalno-rentowej i kształtowała się następująco:

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 10 040,14 zł,
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 161 710,14 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wniosło 256,90 miesięcy,
- wyliczona emerytura wyniosła 3088,20 zł, tj. $(10\ 040,14 + 161\ 710,14) / 256,90 = 668,55$ zł.

Organ rentowy nie zaliczył okresu zatrudnienia od 1 września 1974 r. do 16 czerwca 1978 r. z powodu braku oryginalnych dokumentów potwierdzających zatrudnienie w tym okresie.

Ustalono, że (...) Sp. z o.o. w B., która przesłała ubezpieczonej kopię dokumentacji z okresu pracy w Zakładach (...) w L. Zakład (...) w B. od 1 września 1974 r. do 16 czerwca 1978 r., przestała istnieć.

W piśmie z 25 lipca 2019 r. (k31) (...) Urząd Wojewódzki we W. podał, że nie posiada dokumentacji wytworzonej przez Zakłady (...) w L. Zakład (...) w B. oraz (...) Sp. z o.o. w B., a także dokumentacji o miejscu ich przechowania.

W piśmie z 6 sierpnia 2019 r. (k.32) (...) Sp. z o.o. w L. podała, że jest w posiadaniu dokumentacji Zakładów (...) w B. ale nie posiada dokumentacji osobowo-płacowej tego zakładu i nie ma informacji o miejscu ich przechowywania.

Ustalono, że ubezpieczona w okresie od 1 września 1974 r. do 16 czerwca 1978 r. była zatrudniona w Zakładach (...) w L. Zakład (...) w B., przy czym do 22 kwietnia 1977 r. pracowała jako uczennica (...) Szkoły Zawodowej (...) w B., a od 23 kwietnia 1977 r. zajmowała stanowisko dziewiarza.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach organu rentowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie kwestię sporną stanowi wysokość emerytury obliczonej przez organ rentowy.

Należy wskazać, że emerytura dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. obliczana jest na nowych zasadach, tj. zasadach wynikających z przepisów art. 25-26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.).

Podstawę jej obliczenia stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego.

Ostatecznie – zgodnie z art. 26 ust. 1 – emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Na powyższy sposób wyliczenia emerytury bezpośrednio wpływa wysokość kapitału początkowego, ustalanego w oparciu o przepisy art. 173 i n. cytowanej wyżej ustawy emerytalno-rentowej. Zgodnie z art. 173 ust. 3 wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy – dlatego też do obliczenia kapitału początkowego zaliczają się okresy składkowe i nieskładkowe przebyte do dnia 31 grudnia 1998 r. Art. 174 ust. 1 przewiduje natomiast, że kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ww. ustawy emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

Z kolei po myśli ust. 2 tego przepisu: przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

W zaskarżonej decyzji wysokość emerytury obliczono zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy – podzielono sumę kwoty składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składki (10 040,14 zł) i kapitału początkowego zaewidencjonowanego na koncie ubezpieczonej (161 710,14 zł) przez dalsze trwanie życia (256,90 miesiąca). Do ustalenia kapitału początkowego uwzględniono 4 lata, 2 miesiące i 28 dni okresów składkowych oraz 6 lat okresów nieskładkowych.

Organ rentowy, obliczając wysokość emerytury ubezpieczonej w zaskarżonej decyzji, nie uwzględnił wnioskowanego przez nią okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w L. Zakład (...) w B. od 1 września 1974 r. do 16 czerwca 1978 r., ponieważ uznał, że nie został wystarczająco udokumentowany, gdyż ubezpieczona nie przedłożyła oryginałów umowy o pracę i świadectwa pracy, a jedynie ich kserokopie.

W ocenie Sądu zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa, albowiem organ rentowy powinien uwzględnić przy obliczaniu emerytury wnioskowany przez ubezpieczoną okres zatrudnienia.

Należy wskazać, że zgodnie z § 27 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011, Nr 237, poz. 1412) dowody z dokumentów, pisemne zeznania świadków oraz pisemne oświadczenia zainteresowanego powinny być dołączone do wniosku w oryginale.

Z kolei § 28 ust. 1 ww. rozporządzenia stanowi, że środkiem dowodowym w postępowaniu przed organem rentowym mogą być również poświadczone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów stwierdzających stan zdrowia oraz dotyczących okresów składkowych i nieskładkowych, a także wysokości wynagrodzenia, przychodu, dochodu i uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, wydawane przez jednostki upoważnione do przechowywania dokumentacji zlikwidowanych lub przekształconych zakładów pracy.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny i obowiązujące przepisy należy uznać, iż ubezpieczona w sposób wystarczający wykazała zatrudnienie w okresie od 1 września 1974 r. do 16 czerwca 1978 r.

Wprawdzie w toku postępowania przed organem rentowym, jak i postępowania sądowego, nie udało się uzyskać oryginałów dokumentacji pracowniczej – w szczególności świadectwa pracy – z okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w L. Zakład (...) w B., jednakże ubezpieczona podjęła wszelkie możliwe czynności w celu uzyskania tej dokumentacji – przedłożyła m.in. potwierdzone za zgodność z oryginałem przez (...) Sp. z o.o. w B. kopie: umowy o pracę z 3 maja 1977 r. zawartej z Zakładami (...) w L. Zakład (...) w B., świadectwa pracy z 21 czerwca 1978 r. wystawionego przez Zakłady (...) w L. Zakład (...) w B., kwestionariusza osobowego. Przedłożyła również pismo spółki (...) Sp. z o.o. z 9 lutego 2009 r., z którego wynika, że (...) Sp. z o.o. przejęła na przechowanie dokumentację upadłych Zakładów (...) Sp. z o.o., jednak udostępnia ona jej byłym pracownikom jedynie kserokopie posiadanych dokumentów.

W toku postępowania sądowego okazało się, że (...) Sp. z o.o. obecnie nie istnieje i nie można ustalić miejsca przechowywania oryginalnej dokumentacji osobowo-płacowej Zakładów (...) w B..

W ocenie Sądu te okoliczności nie mogą mieć dla ubezpieczonej negatywnego wydźwięku, która w sposób dostateczny wykazała zatrudnienie w spornym okresie.

Mając na uwadze powyższe – w szczególności to, iż w świetle okoliczności przedmiotowej sprawy autentyczność przedłożonych przez ubezpieczoną dokumentów z okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w L. Zakład (...) w B. od 1 września 1974 r. do 16 czerwca 1978 r. nie budzi wątpliwości Sądu, Sąd uznał, iż organ rentowy powinien uwzględnić ubezpieczonej przy przeliczeniu emerytury ww. okres jako okres składkowy.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

(-) sędzia Jolanta Łanowy - Klimek